

ZAŠTO NAŠ SINDIKAT SUDJELUJE U PROSVJEDU?

„Znali smo da je pohlepa loša za moral, a danas znamo da je loša i za gospodarstvo.“

F.D.Roosevelt

Sindikati su demokratske organizacije koje pripadaju širokim slojevima naroda. U zaštiti prava radnih ljudi sindikati su nebrojeno puta uočili da je krajnji uzrok većine problema s kojima se radni čovjek suočava zapravo problem društvenog, ekonomskog i političkog sustava u kojemu su stranke, pojedinci pa čak i vlade tek lutke na koncu sa zadanim pravilima igre. Svjetska kriza to je razotkrila i definitivno potvrdila.

Velika ekonomska imena današnjice, od kojih su neki dobitnici Nobelove nagrade za ekonomiju (Stiglitz i Krugman) razjasnili su čovječanstvu sve slabosti i nehumanosti postojećeg modela kapitalizma. Sada problem razumije puno veći broj ljudi, uslijed čega danas u Americi i u Europi ljudi izlaze na ulicu.

U tom nakaradnom modelu pohlepa je dominantna i poželjna vrijednost, u njemu su nepravde i ekonomske krize posljedice takvih „vrijednosti“. U njemu je načelo „**profiti privatni, a gubici socijalni**“ slika i prilika takvog sustava čije posljedice trpe radnici gubitkom posla, smanjenjem plaća, nedostupnošću javnih usluga i neizvjesnošću svojih sudbina. Osim toga, radnici i građani trpe dvostruko jer još i porezima plaćaju spašavanje banaka i korporacija koje su krizu proizvele. Bogati su spašeni, oni i dalje uživaju u svojim bonusima i neljudsko visokim primanjima i nitko od njih nije pravno odgovarao za gigantske štete koje su proizveli cijelom čovječanstvu. Naprotiv, postali su još bogatiji i još sigurniji.

Financijski kapital ne stvara nove realne vrijednosti jer nije u stanju djelovati odgovorno i dugoročno i jer spekulacijama uzrokuje nestabilni gospodarski okvir čije urušavanje dovodi do kriza. Financijski kapital time razara sam kapitalistički sustav, ali još i više **razara politiku i demokraciju**.

Demokracija bi trebala biti vlast naroda, ali se ona pretvara sve češće u vlast bogatih i njihovog novca (**plutokraciju**). Onoliko koliko su se razlike među ljudima povećale do neslućenih razmjera, koliko se nacionalno bogatstvo koncentrira u rukama sve manjeg broja ljudi, toliko su i vlade sve više u njihovoj službi i sve udaljenije od naroda.

Taj utjecaj postiže se prijevarom naroda putem **vješto upravljanih medija** u rukama krupnog kapitala koji šire animozitet prema pravima radnika, „visokim radničkim plaćama“ (nota bene, radničkim, ne njihovim), prema „pretjeranoj“ javnoj potrošnji i osobito prema sindikatima. Misija modernih medija nije informiranje, već propaganda lažima. Jednako u Hrvatskoj (EPH, Nova TV...) kao i u Americi (Fox, CNN...). Takvi mediji slave sami sebe i svoje pokrovitelje, „uspješne“ bogataše i njihova bogatstva zasnovana ponajčešće na pohlepi i prijevari, slavne zvijezde i njihove živote i slične sadržaje strane svim ljudima koji na radu zasnivaju svoje živote.

Matica hrvatskih sindikata prva je u zemlji tražila **oporezivanje banaka** što je u Hrvatskoj izazvalo porugu od strane medija i od strane tzv. ekonomskih analitičara raznih banaka, koje mediji podmeću kao objektivne analitičare. Danas, porez na banke uvodi Europska unija.

Krupni kapital utječe na političare koji u **bezumnim predizbornim kampanjama** ovise o onima koji te kampanje plaćaju. Nadmetanje osoba, a ne programa, laganje, a ne istinska debata, to je način kako politika u službi istih pokrovitelja vara narod. Ovih dana to je slučaj i u Hrvatskoj.

Budući da se danas javljaju **razni proroci** koji predlažu radikalna rješenja, a iza kojih se valjalju crne zastave i transparenti (anarhizma ili fašizma) valja upozoriti da sindikati nisu sretni s kapitalizmom, ali nisu niti protiv kapitalizma i predstavničke demokracije. Iz dva razloga: prvo, nitko nije izumio do sada ništa bolje i sve što se nudilo do sada bila je prava katastrofa koja je pomela milijune ljudskih života, i drugo, kapitalizam u sebi ima dokazane potencijale za razvoj ekonomskog blagostanja, što je u dugoročnoj perspektivi vidljivo na globalnoj razini. Ekonomija nije sve u ljudskom društvu, ali bez ekonomije nemamo ništa pa ni slobodu.

Međutim, sindikati su **ZA** temeljito **PREUREĐENJE** kapitalizma, za jačanje neposrednog utjecaja građana u sustavu predstavničke demokracije, za sužavanje utjecaja bogatih u političkom životu... To je moguće postići u veoma visokoj mjeri o čemu svjedoče primjeri izuzetno uspješnih zemalja sjeverne Europe. To je moguće postići jačanjem svih onih potencijala koje kapitalizam i demokracija u sebi nose, a koji su oteti narodu, građanima, radnicima pa i malim poduzetnicima. Tržište potiče pozitivno nadmetanje, ali je izopačeno okrupnjavanjem, monopolima i čestim pristranim uplitanjem države. Demokratsku vladavinu valja vratiti narodu kroz njegov neposredni utjecaj na mnoge odluke.

Demokracija je **ring** u borbi za promjenu društvenih okolnosti. U totalitarizmu su samo članovi partije mogli u taj ring ulaziti. U demokraciji pak u taj ring možemo ući i mi građani. Ulazak u ring ne jamči i pobijedu u borbi za naše vizije. Ali bez ulaska u taj ring nju sigurno nećemo ostvariti. Prepustit ćemo i dalje svoje živote u ruke onih koji stvaraju svoja životinjska carstva zahvaljujući našoj mucu. Ali i našoj nijemosti.

Kada se sindikati danas bore u ringu protiv Golijata imaju i suca na suprotnoj strani. Vrijeme je da promijenimo suca. Krenimo u prosvjed. Pridružite se borbi za demokratsko tržišno društvo veće pravde, jednakosti, odgovornosti i istinske vlasti naroda. U ringu se zna dobiti i pokoja modrica. Ako se toga bojite ostanite kod kuće.

S poštovanjem,

U Zagrebu, 12. listopada 2011. godine

NEZAVISNI SINDIKAT ZNANOSTI I VISOKOG OBRAZOVANJA